

0-Konsesjon

I dette landet er det mange som nå og i fremtiden vil prøve å skaffe seg et landsted på Veierland.

Fordi de har råd til det. Fordi det er frodig og grønt her om sommeren og fredelig om høsten og om våren. Fordi de trenger å komme bort fra storbyen en gang i mellom. Fordi skjærgården i distriktet er den fineste i landet. Fordi familie, venner eller bekjente har landsted her. Fordi vi har ferge, butikk, posthus og håndtverkere. Fordi vi har veivokter og fordi miljøet er sjarmerende.

Hytteutbyggingen er snart slutt. Det er ganske enkelt ikke plass til flere hytter. Og da tar det ikke så lang tid før det ikke er plass til fler hus heller. Samtidig vil nye grupper stå i kø for å få kjøpe et landsted på Veierland. Det eneste alternativet de da har, foruten eksisterende sommersteder, vil være husbankhusene og de andre helårsboligene våre. Og når en kjøper føler at køen bak ham vil forbi, kjøper han. Nesten uansett.

Sommergjester har i år vært seriøst interesserte i et av Øyas husbankhus. Dette satte en skikkelig støkk i meg. Jeg har alltid trodd at de ikke var attraktive nok. Jeg har tatt feil. Og dette var bare det første huset, det vil bli fler.

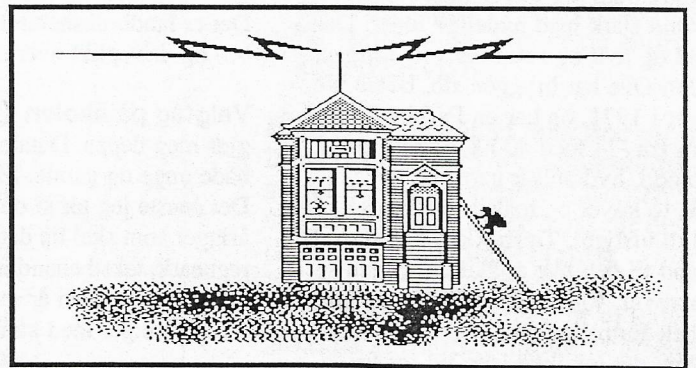
Hvis jeg vil flytte en gang, er jeg best tjent med å selge til en sommergjest. Han vil kjøpe det fordi det ikke finnes annet til salgs. Han kan betale bedre enn den vanlige nordmann. Jeg kan kjøpe et bedre hus på land. Det gjør jeg kanskje også, for jeg er først og fremst ansvarlig overfor min familie. Og vi har neppe råd til å la huset stå tomt

(Fortsettes side 4)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88173
Telefon BAI: 033-88222 (Page one 033-16104)
Postgiro: 0823 0315087

Skal det være en avis?

spør vi med de vanlige sukkersøte stemmene. Redaktørene prøvde innbitt å bli kvitt noen ekstra gjenstridige eksemplarer av "Veierlendingen" en ettermiddag. "NEI, tenk jeg skal ikke det!" får vi til svar, nokså kjølig og bryskt. Vi ser han er opptatt. Det synes som om han utvider og bygger på landstedet sitt. Men hvorfor så tverr? Dette er da en av verdens hyggeligeste hobbyer, å stelle rundt hytta.

"Jeg har ikke tid! Vi har hatt innbrudd nylig. Og hærverk! Nå går de første helgeturene med til ergrelser og sorg over alle ting vi mistet. Og til snekring og reparasjon. Forhandlinger med forsikringselskapet, innkjøp av materialer og pruting på priser. Dessuten er det mye å gjøre på jobben om dagen, svigermor er på besøk, ungene krangler og kona har perioden sin. Og da er hun ikke blid, det kan jeg love deg!"

Litt av en tirade, ikke sant? Kan noe gjøres? undres vi på hjemturen. I ni hytter har vi solgt aviser, og i tre av disse har det vært innbrudd de siste tre årene. Nå har mennesket satt sine ben på månen, ja det er forresten lenge siden, men reale innbruddsalarmer, det er tydeligvis mangelvare. Skal vi selge aviser, må vi først forhindre tyverier, ser det ut til.

Av den årsak tar vi kontakt med et velrennomert alarmfirma i distriktet. Og det viser seg at mye er skjedd siden den gangen vi gikk ut av skolen. Man kan få alarmer som varsler om nær sagt alt mulig nå til dags.

I hovedsak kan det fremskaffes to typer. En som uler for seg selv langt nede i skogen, og en som via radiobølger varsler en sentral og deretter hytteeieren hjemme, eller en annen person på Øya.

(Fortsettes side 3)

Redaksjon: Per Arve Carlsen
Bjørn Arve Iversen

Halvgamle nyheter og småplukk

Velhuset

males på dugnad. Vi har vært så heldige å få låne en stilling til oppgaven. Dermed går arbeidet lett og effektivt unna og stemningen er god. Senere skal det nye posthuset også beises.

Tipperingen

kunne ikke innkassere gevinst i første runde. 9 rette var det beste resultatet oppnådd denne gangen. Fler er velkomne til å delta.

Jan Ove Evensen

og Margareth har fått seg ny båt, en Viksund sjark med nydelige linjer. Den er rød og hvit og kan seés ved Tangen, der Jan Ove har bryggen sin. Båten ble bygget i 1971, og har en Perkins Diesel motor fra -74 med 40 hk. Skrivende ekkolodd, hydraulisk garn- og teinetekk, to køyer og toalett hører også med til utstyret. Tresnekken blir stående på land til den nye er skikkelig gjennomprøvet. Vi husker at Evensens ikke ble helt fortrolige med den forrige plastsjarken, det tok ikke lang tid før trebåten kom på vannet igjen, dengangen. Tre er tre sier noen. Men likevel, gratelars begge to. Og takk for krabbene!

Posthuset

skal snart åpnes. Innredningen er på det nærmeste ferdig. Skranken har fått skuddsikkert glass.

Kirken

holder høymesse 24. september ved kallsappelan Terje Halvorsen. Dagens tekst er ment å være Marcus 12, 28-34. 15. oktober avholdes ny gudstjeneste, denne gangen over Johannes 12, versene 44-50. Velkommen! Få en til å kjøre deg om du er litt dårlig til beins.

Veierlandsplatten 1989

er fortsatt i salg. Bestill hos Solveig Torgersen, Tlf. 88044. Den sendes i posten. I år er det kirken på Veierland som er avbildet.

Høns

for n'te gang, nå lager Tore Halvorsen nytt hus til kjeledeggene sine. Isolert med glava og elektrisitet i tillegg. Her overlates tydeligvis intet til tilfeldighetene.

Bo- og driveplikt (BAI)

Det kan være viktig å være klar over at selv om eiendommer overdras konsesjonsfritt på grunn av odelsrett eller familieforhold fritar ikke dette den nye eieren for bo- og driveplikt. Odels-loven og konsesjonsloven pålegger den nye eieren bo- og driveplikt.

Det kan dessuten være på sin plass å nevne at driveplikten kun ansees som oppfylt dersom eieren selv står ansvarlig for driften. Den anses ikke som oppfylt ved bortleie og/eller forpaktning.

Det er landbruksnemnda som påser at bo- og driveplikt overholdes.

Valgfag på skolen (BAI)

gjør meg deppa. Datafag er morro. For både unge og gamle. Men alt til sin tid. Det eneste jeg tør si om 13, 14 og 15 åringer som skal ha data på skolen er at regneark, tekstbehandling og databaser bør de vente noen år med. Dette er fag for 30-åringer med kontormager.

Tenåringene kan ta fatt på grafikk (tegning), musikk og animasjon (nesten tegnefilm). Kanskje til og med et spill iblant.

Skal de bruke regneark må det være for å slippe lettere unna matematikken (la maskinen gjøre hjemmeleksa). Tekstbehandling kan være grei i norsken (slik at stilen kan stavsjekkes før den leveres til frøken/læreren). Men for de som har valgt data som valgfag vil disse tunge programmene virke som en returbilet.

Kveldsruta til Tangen (BAI)

For tredje år på rad tar Øybus fra oss kveldsruta til Tangen. Dersom vi følger tradisjonen fra tidligere får vi den igjen om en måneds tid, etter at velforening og privatpersoner har gjort kommunen oppmerksom på hva buss-selskapet (som mottar hundretusen(er?) av kroner i støtte for å betjene oss med en rimelig god kommunikasjon) gjør for å spare en tusenlapp.

Så lenge det ikke er snakk om overtid dreier det seg om 4 - 5 kroner i diesel pr. tur. 200 dager i året. En tusenlapp? Vi skjønner jo at vi må ha regnet feil. Vi skjønner jo det...

Styret i Hytteeierforeningen

På årsmøtet som ble avholdt den 19. juli valgte Hytte-eierforeningen nytt styre. Eivind Borgen, som har sittet i styret siden 1985, gjorde det klart at han trakk seg som formann. Hytteeierforeningen takket ham for god og energisk innsats i hele perioden.

Det nye styret har følgende sammensetting:

Atle Torbjørnsen (formann)
Reverudåsen 73 c
1312 Slependen

Telefon: 02 - 54 92 38
03 - 83 11 12
033 - 88 070

Lars Petter Jor
Eiketoppen 5
3100 Tønsberg

Telefon: 033 - 99 240
033 - 88 094
033 - 85 250

Knut Dørum
Mellombølgen 97
1157 Oslo 11

Telefon: 02 - 28 31 78

Kari T. Østlien
Betzy Kjelsbergsv. 15
0486 Oslo 4

Telefon: 02 - 15 18 73
02 - 20 17 38
033 - 88 217

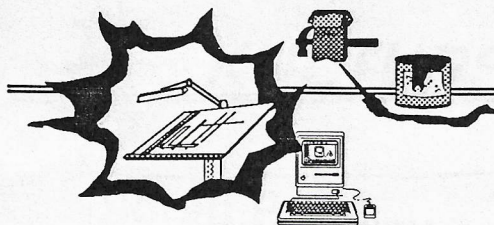
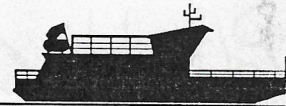
Jørn O. Arnesen
Kastanjeveien 12 b
3022 Drammen

Telefon: 03 - 82 45 24
033 - 83 40 55

Eivind Borgen ble valgt til revisor. Hans adresse er:
Carsten Brunsgt. 4
3100 Tønsberg

Telefon: 033 - 11 086
033 - 88 148
033 - 16 290

Referat fra møtet i neste nummer.

Teknisk oversetting

Alle dokumenter på kundens morsmål. En ønskedrøm?

Page one oversetter til og fra de fleste kulturspråk

Page one redigerer og lager trykkferdige originaler. Mangler det en figur tegner vi den gjerne.

Page one ordner med trykking og distribusjon. I sort/hvitt eller farger. 500 eller 50 000. Du bestemmer.

Alle dokumenter på kundens morsmål. En selvfølge?

Page one a.s

Adr.: Kilengt. 20, 3100 Tønsberg Tlf.: 033-16 104

(Fortsettelse fra side 4. Har vi gjort...)

skal tas i bruk som virkemiddel for å opprettholde bosettingen på Veierland. Så lenge slike signaler ikke gis vil ikke Landbruksnemnda ta loven i bruk for å styrke bosettingen.

Vårt problem er altså:

- 1 Det er Landbruksnemnda og Landbruksstyret som behandler konsesjonssakene. Dermed nedprioriteres de "ikke landbruksmessige" paragrafer i konsesjonsloven.
- 2 Demokratiet fungerer dårlig på Veierland. Vi har ved folkeavstemning fått et klart vedtak for "0"-konsesjon. Det er de andre som ikke vil ha.

Eller kanskje har vi ikke noe problem? Kanskje ser Fylkeslandbruksstyret bosettingsproblematikken i et klarere lys? Det er tross alt der det endelige vedtaket fattes.

Noen mener til og med at vi kan stole på at politikerne vil ta affære og gi de rette signaler. Og til syvende og sist så er det ene og alene politikernes ansvar om huset blir sommerbolig. Eller er det vårt? Er vi for passive?

Det er ikke lenger marerittet som holder meg våken. Det er virkeligheten. *red. 2*

(Fortsettelse fra side 1. Skal det være en avis)

Det siste er vel det mest hensiktsmessige for Veierlands mange sommersteder. Hyttene ligger spredt langs periferien mens vi fastboende stort sett holder oss nær senteret og i peiskrokene våre når høstmørket faller på. Hvem kan da høre en enslig liten alarm gjennom vindsus og regn?

Ikke er det så ille dyrt, heller. For noen tusenlapper (ca. ti) kan man få installert en føler som varsler innbrudd. Denne enheten kan man ha i mange, mange år, og den kan bygges ut med andre følere, følere som kan varsle vannskader, båttyveri, trygghetsalarmer for eldre, og så videre og

så videre i det uendelige. Kun fantasien setter grenser her. Og så blir det ikke lenger noe problem å finne jule- og fødselsdagpresanger heller.

Planen er å få dette i gang. Først trenger vi et visst antall interessenter for å gjøre selve basen økonomisk selv bærende. Vi trenger også et sted å ha denne basen, et lite isolert rom. Og vi trenger noen som kan ta seg av alarmene som kommer inn. Det må være muligheter for en rimelig rask reaksjon fra minst én av oss fastboende. Slik at alarmsystemet får den, for kjeltringene, avskrek-kende virkningen det er tiltenkt.

Selve reaksjonen består i observasjon og kanskje litt munnbruk. Det er ikke meningen at noen skal utsette seg for unødige farer, men reaksjonen må være der.

Det vil bli tydelig skiltet rundt hyttene som er med i samarbeidet, og bare dette vil forhåpentligvis ha tilstrekkelig avskrekkende virkning. Veierlendingen vil senere, i samarbeid med alarmfirmaet, gi ut en mer detaljert informasjon til hytteeiere som abonnerer på avisen. Vi vil også prøve å få fatt i Veierland Vel's medlemskartotek, og det samme med Hytteeierforeningen.

Har vi gjort feil en gang så må vi fortsette med det i all framtid Slik kan det i alle fall se ut

Mandag 19-09-89 kunne vi lese i Tønsberg Blad (en herværende dagsavis) at Klausenuset nå er Nedre Tangen Fritidseiendom. Bakgrunnen var vedtaket i Landbruksnemnda. **BAI**

Landbruksnemnda har altså anbefalt at det gis dispensasjon fra bo og driveplikt. Begrunnelsen er at man har tatt en lignende avgjørelse tidligere og da må man tydeligvis, enten avgjørelsen var riktig eller gal, fortsette å ta de samme avgjørelser.

Dersom vi forutsetter at Landbruksnemnda tidligere har gjort en feil kan jeg ikke skjønne at man må fortsette med det. Dette er heller ikke noe krav i henhold til konsesjonsloven. Men var vedtaket korrekt? Neppe. Jeg tror ikke engang Landbruksnemnda mener at det, ut ifra hensynet til bosettingen på Veierland, var et korrekt vedtak. Og nettopp hensynet til bosettingen skal ivaretas av Landbruksnemnda og i enda større grad av Fylkeslandbruksstyret.

En annen ting er at den prisen som er betalt for huset er høy. For å få en bolig med normal moderne standard må det påkostes en del kroner slik at totalprisen fort vil komme opp i 850 - 900 000 kroner. En av årsakene i konsesjonsloven er å sørge for en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på eiendommer. Vi vet ikke hvordan Landbruksnemnda definerer uttrykket, men det skulle være interessant å se.

Når dette er sagt så må vi si at vi forstår Landbruksnemndas mer interne argument.

Det er omtrent slik: De folkevalgte organer som Formannskap og Kommunestyre har ikke på noen måte signalisert at konsesjonsloven

(Fortsettelse på side 3.)

(Fortsettelse fra s. 1. 0-Kons.)

i månedsvis. Dessuten kan jeg, for vi har ikke 0-konsesjon.

Hvis jeg derimot mener at Veierland har et verdifullt bomiljø, og ikke vil flytte, risikerer jeg at naboen selger til sommergjester. Da får jeg ingen å snakke med om vinteren, ingen å låne stige av, ingen å låne sukker av. Det blir trist. Butikken stenges, fergen drives ikke lenger. Øya fraflyttes sakte men sikkert.

De fleste argumentene imot 0-konsesjon er riktige. Det som sier at man risikerer lave priser og lang omsetningstid etter innføring av denne regelen, ikke minst. Men ingen av argumentene redder bostedet.

I dag er Øya godt markedsført

som ferieidyll. Derfor er prisene på landsteder høye.

Ved markedsføring som bosted, vil presset fra nye, mulige fastboende øke prisene på alle hus. Men først og fremst på helårsboliger.

Det Veierland trenger er opprettholdelse og øking av transporttilbudet samt aktiv markedsføring som bosted. Da vil prisene holde seg på et brukbart nivå og salgstiden vil kortes inn.

Men fordi mulige sommergjester alltid vil være i flertall, og alltid vil være best beslått, vil vi også behøve 0-konsesjon.

Dette er det eneste som kan redde bostedet Veierland.

RIIKA

VEIERLAND LANDHANDEL

033•88 013

Ferskvare • Tørrvare • Frukt • Grønnsaker
Hermetikk • Brød/bakvarer • Øl/mineralvann
Ukeblader

Jernvare • Leker • Toilettartikler • Malerutstyr
Båttutstyr (dregger, bøyer, tau m.m.) • Fiskeredskap

UTKJØRING

På kort varsel bringer vi varer med bil. Kun
15 kr pr. tur.

Gratis utkjøring hver fredag

FORHÅNDSBESTILLING

Du bestiller • Vi leverer • På kort varsel kan
vi skaffe alle typer varer fra våre grossister,
til en spesiell anledning, eller rett og slett til
den daglige husholdning

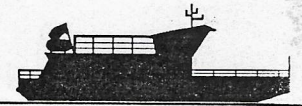
Velkommen

Snuoperasjon for Hudø

Denne overskriften finner vi i Tønsberg Blad 7. september. Driften ved Oslo kommunes feriekoloni har vært begrenset i år, men Arbeiderpartiet tar like før valget til ordet for en utvidet aktivitet ved anlegget.

En av tankene går ut på å kombinere feriekolonidriften med andre aktiviteter, så som for eksempel idrettsleirer. Dette burde skaffe fler inntekter og en rimeligere drift. Lene Løkken, Oslo Arbeiderparti, er en av initiativtakerene til dette utspillet. Blant annet tenker hun på alle Oslobarna som ikke kom på leir i år. Det koster 6 millioner kroner å eie og å drive stedet, hvert år. Mange penger, men Arbeiderpartiet vil ta seg råd til dette. Selv om alle vet at pengesekken i hovedstaden er slunken. En spleis med andre kommuner ville sikkert være velkomment.

Akkurat nå sier de på radioen at Oslo bystyre vil kutte budsjettet for neste år med 800 millioner. Det er spennende å se hva det blir til. Vi har fått et forhold til Hudø, kanskje først og fremst gjennom Karin Bangs bøker.

Søren Prest forteller om sitt liv på gamle Veierland — Del I

96 år var Søren Hansen, kanskje best kjent som Søren Prest, da han holdt sin siste gudstjeneste og 17-mai-tale på Veierland. Da hadde han kommet trofast hver påske og 17. mai de siste 18 årene, hele veien fra Oslo for å glede Veierlendingene. Han var født og oppvokst på Veierland så Øya og dens innbyggere sto hans hjerte nær.

Og kjærligheten ble gjengjeldt. Det er det ingen tvil om. Tolerant og menneskekjær, med en sterk utstråling, hadde han plass for oss alle.

"Vi kan ikke alltid godta det som menneskene gjør," sa han, "men menneskene må vi godta".

Det er utrolig å tenke på at han levde i ca. 30 år som pensjonist og at han de fleste av disse årene faktisk var yrkesaktiv, i og med at han trådte til som vikar der det var bruk for ham, bl. a. i Sem (hvor han vikarierte for sin sønn), Østre Aker og Vår Frelser.

4. juli 1986 døde Søren Hansen, 98 år gammel.

Nedenfor, og i senere nummer av Veierlendingen, gjengir vi "kåseriet" han holdt på Vellet i 1978 (?). Kåseriet omhandler hans barndom og oppvekst på Veierland.

Takk til Hans Butenschøn som tok det hele opp på lydbånd og dermed muliggjorde denne føljetongen.

(Kommentarer fra red. 2: Talen er altså en avskrift fra et lydbånd. Talen var lang. Flere lydbånd ble brukt. Vårt referat er fra det andre lydbåndet, følgelig mangler første del av talen. Talens lengde gjør at vi må fordele den på flere nummer av Veierlendingen.)

(Søren Hansen) Men dette er intet foredrag. Jeg skal ikke holde noe foredrag. Ja, men kanskje vi kunne kalle det et kåseri? Nei, intet av dette. Det er ikke foredrag og ikke kåseri. Ja, hva er det så? Det er ganske enkelt en hverdagstale. Det er nesten for høytidlig å si tale også. Men det er altså hverdagsord fra en gammel mann.

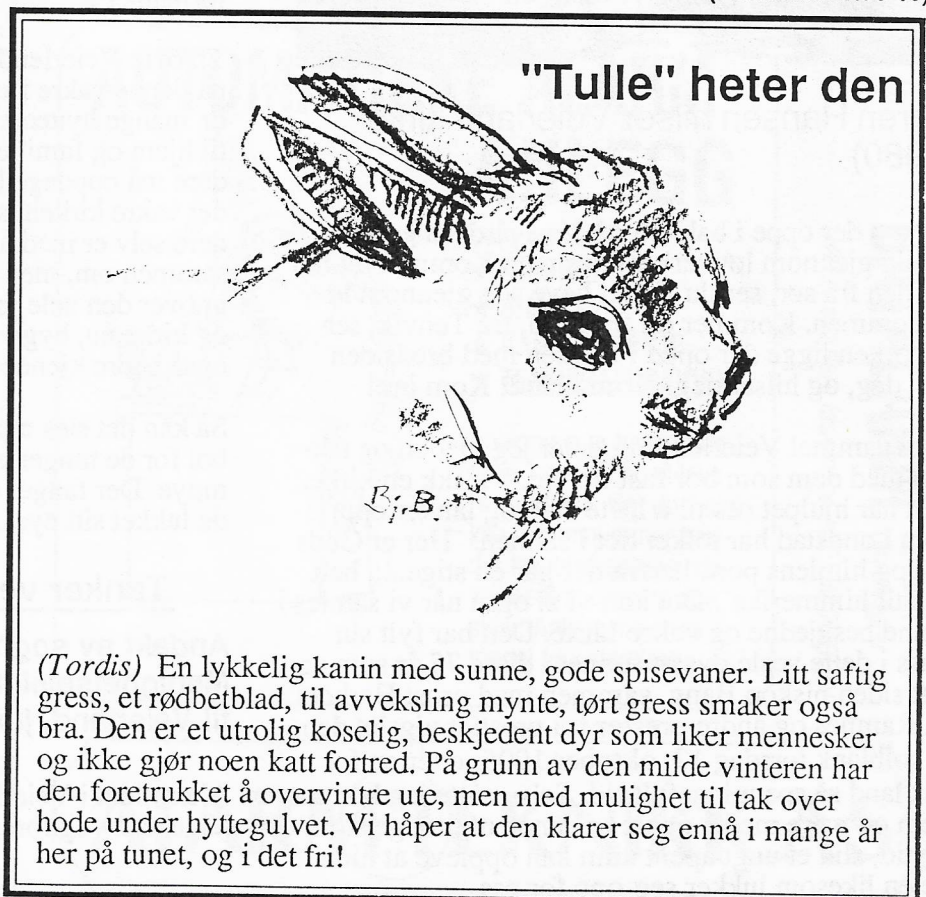
Det er kanskje noen av dere som går forbi der. Jeg går ofte dit. Nu har jeg ikke så lett for å gå, men jeg går ofte der ned. Det er akkurat som en forbryter som søker tilbake til åstedet. Sånn er det med meg. Og når jeg kommer der ned, så stopper jeg ofte ved de steder der jeg lekte.

Jeg husker bestemte plasser og steder. Der var det og der var det. Dere skjønner dengang var verden ikke stor for meg. Veierland er jo heller ikke så forferdelig stort. Skjønt det heter land. Det er ikke et land for seg selv. Men for meg var det enda

(Fortsettes side 10)

Noen av dere vet kanskje at jeg nylig fyllte 90 år. Og det betyr at minst 3, henimot 4 generasjoner er det jeg og mitt liv rommer. Det må nevnes når jeg nå skal si litt om Veierland i gamle dager. Det er kanskje litt flott å si gamle dager, men la meg si det slik at det er Veierland, slik jeg opplevet Veierland i min barndom og ungdom. Det er kanskje ikke så morsomt for dere å sitte å høre på hvordan jeg hadde det i min barndom og ungdom, men alikevel, her kommer noen ord. Det er et ordtak som sier at blind høne finner også et korn og sånn får vi ha det her. Og det kan, som sagt ikke unngås at det blir noe personlig farvet.

Noen av dere vet kanskje at jeg er født på Veierland. Bare det er stort. Veierland er blitt større og større for meg etter hvert som jeg har levet. Noen av dere vet kanskje også at jeg er født i en liten rød stue et sted nede i Oslebakke.

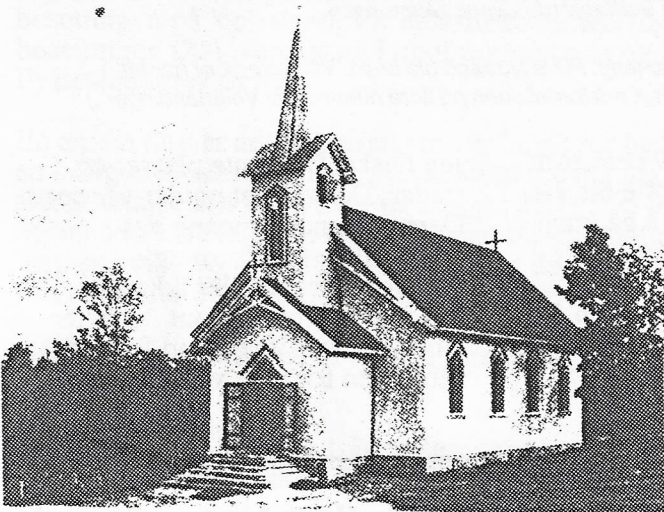
(Tordis) En lykkelig kanin med sunne, gode spisevaner. Litt saftig gress, et rødbetblad, til avveksling mynte, tørt gress smaker også bra. Den er et utrolig koselig, beskjedent dyr som liker mennesker og ikke gjør noen katt fortredd. På grunn av den milde vinteren har den foretrukket å overvintre ute, men med mulighet til tak over hode under hyttegulvet. Vi håper at den klarer seg ennå i mange år her på tunet, og i det fri!

Veierland kirke

Kirken på Veierland er neste år 85 år gammel. Og kan således feire et lite jubileum. I den forbindelse har Svein Årstad i Brekka vært så vennlig å la oss se i menighetsbladet, årgang 1980.

Herfra har vi hentet to artikler som begge ble skrevet i forbindelse med 75-års jubileumet det året.

Fotografiet fra innvielsen i 1905 har vi lånt av familien Thorsen i Oslebakke. Som vi ser er noen detaljer ved kirken ombygget, og på neste bilde....., kan det være Krika Blæseri som spiller?

Søren Hansen hilser Veierland kirke (1980)

Kirken der oppe i bakken på Vestgårdens grunn, synlig gjennom løvverket fra sjøen. Kommer du inn fjorden fra sør, ser du tårnet heve seg gjennom løvrikdommen. Kommer du fra nord, fra Tenvik, ser du kirken ligge der oppe i bakken med breidsiden mot deg, og hilser deg: Kom i land! Kom inn!

Som gammel Veierlending deler jeg gleden og takken med dem som bor fast herute. Vi fikk en kirke. Den har hjulpet oss til å løfte sinn og tanker opp. Som Landstad har tolket det i salmen: "Her er Guds hus og himlens port, herfra der går en stige....., helt opp til himmerike". Det kan vi si også når vi samles i denne beskjedne og vakre kirke. Den har fylt sin plass i dette vesle øysamfunnet i disse 75 år som er gått siden biskop Bang, sammen med prost Harboe fra Rannes og andre prester fra prostiet vigslet den en solblank torsdag 12. oktober 1905, etter en for vårt land så spenningsfylt tid. Selv måtte jeg komme hjem og være med å oppleve denne ufattelige store høytid, slik et ungt åpent sinn kan oppleve at himmelen likesom lukker seg opp for oss.

Hvordan ble så denne kirke til? Byggingen måtte ha foregått i ubeskrivelig raskt tempo. Den 9. juni 1905 ble ved regjeringens resolusjon kirken tillatt bygget. Og så 12. oktober samme år åpnet den sine dører.

Kirken reiste seg utelukkende ved private gaver. Så vidt jeg kan konstatere bevilget Stokke kommune intet uten å garantere for driften. Innsamlingen gikk fra hus til hus. Ingen sa nei. Drivkraften var nok vår gamle originale lærer N. S. Undseth - Gud velsigne hans minne! Så vidt jeg kan huske kostet kirken ferdig noe omkring 7000 kroner. Det var mange penger i de dager.

Og så skjedde det altså en oktoberdag at kirken ble vigslet sammen med kirkegården. Og folket fylte sin kirke og kirken fylte dem med sitt budskap. Jeg ser de mange for meg i skrivende stund. De lyttet og drakk av ordet. Etterpå kunne det falle en liten bemerkning: "I dag var presten god". Stort mere ble det ikke sagt. Men bak disse enkle oppriktige ord gjemte seg grepne hjerter. Men det måtte jo ikke komme på munnen. Jeg ser dem for meg fra prekestolen, hvor jeg selv fikk den tillit fra prest og menighet å forkynne det rike budskap med fattige ord. Og nå ligger de mange der ute på kirkegården. Det er blitt mange av dem som gjennom de 75 år er ringet inn til "bak forhenget".

Til dere Veierlendinger, som utgjør det lille samfunn på denne vakre fredede øya, som også er elsket av de mange hytteeiere, sender jeg min spesielle hilsen til hjem og familie: Jeg vil ønske til beste for dere, at dere må oppdage bedre hva kirken betyr, ikke bare det vakre kirkehus, men hva kirkens indre liv er, det dere selv er med å leve i, fra deres dåpsdag. Dere er sammen om, med Kristus bekjennende mennesker ut over den hele jord, å være kirke. "Vi er Guds hus og kirke nu, bygget av levende stene"....Da vil vi også bedre kjenne hva kirken i det ytre er.

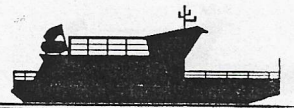
Så kan det sies med Anders Reitan: "Der hentet de bot for de tungeste savn og styrke til vandringens møye. Der fanget de freden i Jesu navn, før mødig de lukket sitt øye".

Tanker ved en altertavle

Andakt av sogneprest G. M. Gran, ved Menighetspleieforeningens sommertur til Veierland, juni 1980.

Alterbildet i Veierland kapell er malt av Maria Vigeland - og forestiller Maria Magdalena's møte

(Fortsettes side 8.)

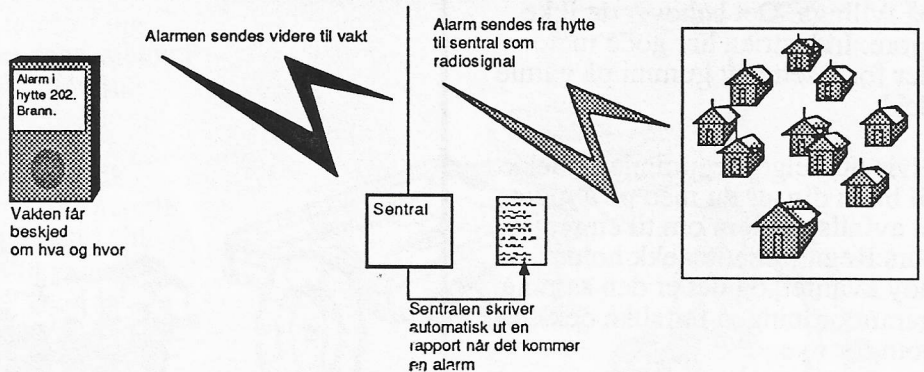
Radiobasert overvåking Hva og hvordan

BAI

Som dere har lest annet sted i Veierlendingen er det er tatt initiativ i forbindelse med å få istand et system for overvåking av hytter og hus på Veierland. Vi skal her forsøke å forklare hvordan systemet virker.

Ute hos hver abonnent (hytte eller hus) plasseres en hus-sentral med radiosender. Abonnementen kan så koble en eller flere alarmgiverer til denne radiosenderen. En alarmgiver kan være tyverialarm, brannalarm, temperaturalarm, trygghetsalarm e.l. (listen kan gjøres lang).

Når en av alarmgiverne signaliserer til hus-sentralen at noe er galt sender denne et kodet (digitalisert) radiosignal til en hovedsentral annet sted på Øya.

Signalet kodes slik at faren for feiltolkning av signaler reduseres. Enda viktigere er det at kodingen gjør det mulig for hovedsentralen å fastslå hvilken hytte/hus signalet kommer fra og hva alarmen gjelder. Kommer det et signal om

brann i hytte 202 så vet sentralen at det dreier seg om brann og ikke innbrudd. Dette skriver sentralen automatisk ut på en tilkoblet skriver.

(Fortsettelse side 8.)

BILALARM
FERDIG MONTERT
KR. **2590.-**
(inkl. mva.)

Bo trygt alene!

Våre trygghetsalarmer er blant de beste på markedet. Koblet til telefonen ringer den valgte nummer dersom noe skulle hende. **Be om tilbud!**

Alarm-Teknikk

har utviklet et spesielt alarmsystem for hyttebefolkningen på Veierland. Dette kommer vi tilbake til i neste nummer av Veierlendingen.

AUTOMATISKE ALARM-ANLEGG

- som varsler
- ★ INNBRUDD
 - ★ BRANN
 - ★ VANNLEKKASJE
 - ★ TEMPERATURAVVIK

Anleggene er helautomatiske - og kan også leveres trådløse. Om ønskelig kan telefonnummer-sender tilkobles som varsler vaktentral dersom noe skjer. Anleggene er av meget høy standard.

BÅTALARM tilpasset din båttype.
Her er det flere løsninger - BE OM TILBUD!

ALARM·TEKNIKK A·S

Linneaveien 1 - 3150 Tolvsrød
Telefoner: 28611 - 28666

Fra Miljøhåndboka

Utslitte bildekk havner som oftest på fyllinga. Det behøver de ikke gjøre. Industrien har gode metoder for å sette ny gummi på gamle dekk.

Hvis du velger regummierte dekk til bilen din, er du med på å gjøre et avfallsproblem om til en ressurs. Regummierte dekk holder høy kvalitet, og det er den samme garantiordningen for slike dekk som for nye.

Regummierte dekk kan du få på alle bilgummiverksteder. Som regel er de 10-20 prosent billigere enn nye dekk. På bilgummiverkstedene kan du samtidig levere inn de gamle dekkene. Er de brukbare til regummiering, gir mange verksteder rabatt på kjøp av nye.

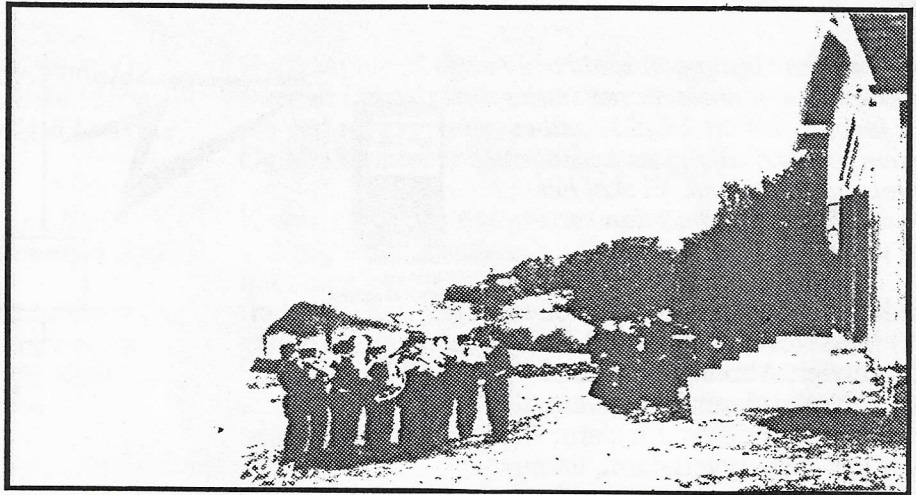
(Fortsettelse fra side 7.
Radioovervåking.)

Men signalet stopper ikke i sentralen. Sentralen sender radiosignalet videre til små personsøkere som enkelte Veierlendinger har med seg. På personsøkeren kommer det opp en kode i et tekstvindu. Ved å sjekke koden mot en liste han/hun bærer med seg ser han/hun straks at det er brann i hytte 202. Holger og brannvesenet kan umiddelbart varsles og "vokteren" kan straks begi seg til stedet alarmer kommer fra for å sjekke forholdene.

Klarer vi dette blir Veierland sannsynligvis det første bo/hytteområdet i landet som sikres på denne avanserte måten (bortsett fra områder med utleiehytter, og større butikk-komplekser slik som Aker Brygge etc.).

Når systemet først er utbygd kan man tenke seg mange typer alarmer knyttet til anlegget. Tyveri-alarmer (båter, hus, hytter, biler), brannalarmer, frostalarmer, tryghetsalarmer o.s.v.

(Fortsettelse fra side 6.
Veierl. kirke)

med den oppstandne Frelser påskemorgen. Det er det eneste bildet i det lille, lyse gudshus, og man kan nok forundre seg over at et alterbilde er malt over dette motivet - det var så mange andre motiver som kunne synes å ligge nærmere.

Billeder som fremstiller Jesu møte men Maria Magdalena påskemorgen er ingen sjeldenhet. Kunsthistorien har et eget navn på disse bildene: "Noli-me-tangere", etter Jesu ord "Rør ikke ved meg". Men det er jo ikke selve berøringen som Jesus forbyr, og som heller ikke er hovedsaken her. Han må ha Maria til å forstå at nu er situasjonen en annen - han går levende iblant sine venner som før, men skal snart fare fra dem opp til himmelen, og Maria har den viktige oppgave å fortelle disiplene dette. "Rør ikke ved meg, men gå." På alterbildet ser vi at Jesus kommer henne imøte, med sin venstre hånd utstrakt mot henne til velsignelse - der er intet avvisende ved skikkelsen, som på de fleste bilder ellers.

Oppmerksomheten samler seg om den kvinnen som ligger på kne foran Jesus. Det er Maria fra Magdala, en liten by like ved Tiberias.

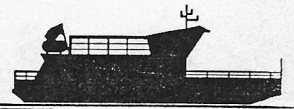
Det står at mesteren fra Nasaret hadde drevet ut 7 onde ånder fra henne - hva nu det kan bety, så forstår vi at hun har blitt hjulpet i

en fortvilet situasjon og for all ertid knyttet til sin store velgjører

Så var sorgen stor da hun mistet ham og gleden enda større da hun møtte ham levende ved graven og hørte den kjente stemmen nevne sitt navn. Hun har bare det ene ordet "Rabbuni", og synker i kne for ham. Rabbi betyr mester, lærer, og Rabbuni betegner en forsterkning - den store, den eneste mester, samtidig som det personlig kommer til uttrykk: "Min store, eneste mester". Og så gikk hun glad hans ærend med "det salige bud".

Vi legger utsøkt takknemlighet, ærefrykt og hengivenhet inn i Maria-skikkelsen på altertavlen i Veierland kirke, og tar med oss et rikt og varig inntrykk derfra.

Ned gjennom tiden har den samme levende Mester hjulpet mennesker i deres mest fortvilede situasjon. Vi husker nok da det var oss selv det gjaldt. Alt var stengt, alt var håpløst - så fikk vi også vi "møte den levende" og vite at også vår situasjon var kjent, det var som vi hørte vårt eget navn nevnt. Vi ble hjulpet og livet ble et annet etter møtet med den oppstandne Frelser. Han ble også for oss den eneste mester som vi bøyer oss for i ærbødighet og takknemlighet, og som vi følger i glad tjeneste. Vi uttrykker hele vår opplevelse og hele vårt syn på Kristus i Marias Rabbuni.

Toåringens første sykkel

Toåringen kommer og legger hodet i farens fang. Hun kaster skrå blick opp mot ansiktet hans, sjekker stemningen. "Syttel pappa, søpe syttel", sier hun med usikker, dempet stemme.

Hva sier du? Han er ikke sikker på hva hun vil. Hvis det er sykkel hun mener, kan hun vel fortsette å låne naboens noen år til, håper han innerst i sitt gjerrige hjerte. Best å late som ingen ting, kanskje hun går vekk da.

Syssel! Sier hustruen bestemt fra kjøkkenet. Å, de har rottet seg sammen mot ham. Hun har forresten nevnt det tidligere. Det er vel kanskje også på tide.

"Søpe syttel, søpe syttel", roper hun lykkelig til naboene da de går til fergen. Naboene gleder seg med henne.

I butikken står den ene sykkel etter den andre i flott formasjon. Og i alle regnbuens farger. Hun prøver noen, tar på andre. De er så fine, så fine. Hjertet banker i fryd og glede. Idag, idag, endelig idag!

To fluer i en smekk

En av Øya's lærere, vi vokter oss vel for å nevne navn, beretter at da han var liten var lærerne mye sintere og mer bestemte enn det de er i dag.

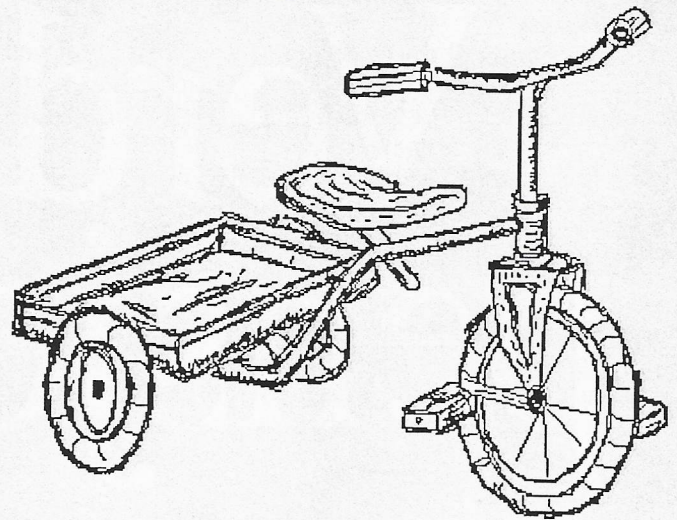
Kroppslig avstaffelse var ikke uvanlig og det kunne ventes både slag og spark hvis en elev ikke oppførte seg i henhold til lærerens instruksjoner.

Vår lærer, forøvrig idag også rektor, kunne erindre en helt spesiell magister. Denne var ikke av de verste, men ble han først sint, yndet han å lugge sine elever kraftig i håret like foran ørene.

Men nå var vår lærer, han er forresten fastboende på Veierland, i den utrolig heldige situasjon at hans far var barberer. Og når den håpefulle så kom og skulle ha det "kort ved ørene" var det akkurat etter farens eget hode. Denne smilte og humret fornøyd over den unge sønnen som var så snill og kjekk.

Og gutten selv, han het forresten dengang Harald, smilte tilbake og var også svært fornøyd med seg selv. To fluer i ett smekk.

OK. Salong
Til kjellerstue ønskes kjøpt.
Tlf. 88173. Carlsen.

Mammaen snakker med en mann. Rare ord som hun ikke forstår. Hvorfor er de så alvorlige? De peker også. Vet de ikke at hun skal få sykkel? Hvorfor er de ikke like glade som hun selv?

Plutselig kommer mannen med en eske. Men,....det er da ingen som skal ha en eske? Syssel var det hun skulle ha. Men mammaen tar esken og gir mannen papirlapper. Så gir hun tegn til toåringen. Tegn til å gå. En stor klump presser seg frem og opp i halsen. Tårene sprenger i øyekroken, men her er det ikke tid til å gråte. Mammaen er allerede på vei ut.

Skuffelsen er så stor, så stor. Hun bøyer hodet i stille sorg. Hun er stille når hun kommer hjem. Forsiktig legger hun hodet i farens fang, igjen. "Syttel?" sier hun, nå enda mer forsiktig. Tårene er der, nesten.

Ja, nå skal vi se, sier faren. Noe tennes i øynene hennes, det ser nesten ut som to stjerner. Han vet ikke hva hun har opplevet denne dagen.

Men hvorfor går han til den dumme esken? Den er jo bare dum. Han åpner den også. Og drar opp en rød ting, der kommer et hjul, der kommer to til. Det er jo, det er jo en sykkel!

Hvorfor gråter hun? Er hun ikke glad?

Tja, det er vel kanskje ikke den sykkel hun aller helst ville ha, sier moren. Men det var den som var mest praktisk.

Stille går toåringen bort til sykkel. Hun tar på styret med en rund liten hånd, så forsiktig, så forsiktig. En blank tåre faller på setet. Hun ser på faren.

De to stjernene er blitt til tusen.

Verdi- pensjon!

Skattefradraget som kan gi deg et rikere liv.

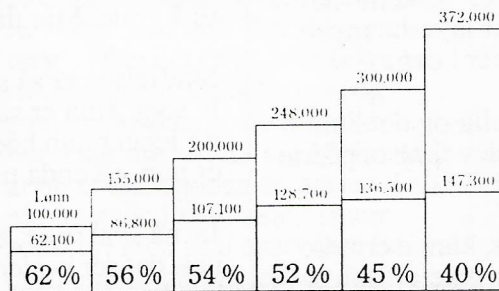
SJEKK HVOR MYE FOLKETRYGDEN GIR DEG NÅR DU GÅR AV MED PENSJON!

De fleste får seg en liten overraskelse når de får se tallene som gjengis på tabellen her. Jo høyere lønn du har ved oppnådd pensjonsalder, jo større blir sjokket når du må lære deg å leve på inntekten fra folketrygden.

SNAKK MED OSS OM VERDIPENSJON!

Verdipensjon er en enkel måte å øke sin pensjon på, samtidig som du reduserer skatten. Du er velkommen i banken for prat om Verdipensjon!

Her ser du hvor mye du vil få i pensjon fra folketrygden, basert på dagens pensjongivende inntekt (bruttoinntekten). Dersom man sammenligner nettoinntekt etter dagens skatteregler med nettoppensjon, blir forskjellen mindre. Disse eksemplene gjelder pr. 1. oktober 1988, for personer født i 1940 eller senere. Er du født før 1940, blir inntektssvikten som pensjonist enda større.

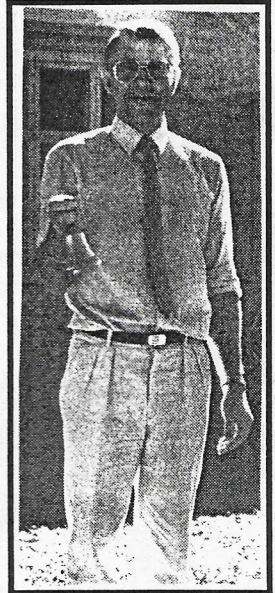

Nøtterø Sparebank

(Fortsettelse fra side 5. Søren Prest.)

mer begrenset. Litt større ble det da vi flyttet til Brekke. Da var jeg ca fem – seks, jeg antar seks.

Jeg tror vi flyttet til Brekke i 1894 eller 95. Og her må jeg med en gang komme inn på det menneske som betydde mest for meg, ikke bare i min barndom og i min ungdom, men frem til det året hun lukket sine øyne, i 1935. Hun ligger begravet her oppe på kirkegården: Min mor. Hun var fantastisk — enhver må si det om sin mor — det må dere si om deres

Rektor Harald Aas ringer inn til ny time. Messingbjella brukes ennå daglig på Veierland. Til glede for unge og gamle.

Arbeidsledigheten

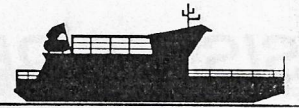
gikk noe ned ved valget. Og det var en mengde valgforskere på TV. Er det en sammenheng?

Kunne du også
tenke deg en
annonse i
Veierlendingen
?

mor. Hun kjøpte Brekke. Min far var ute. Han var hvalfanger og var med Sven Foyn på hvalfangst på Finnmarken. Mens han var der oppe gikk mor igang med å kjøpe Brekke. Brekke var veldig nedslitt. Alt var tilgrodd. Og så satte hun igang.

(Fortsettelse neste nummer)

Husk at det er i motbakke det går oppover.

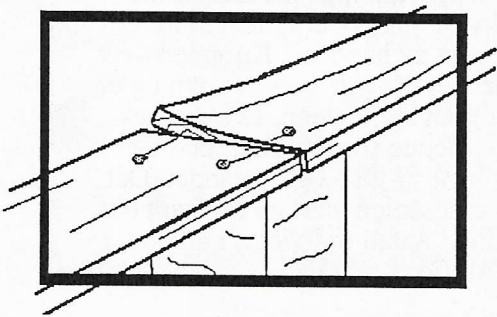

Vennen

Han har fått en ny venn. Det er ikke dårlig i disse ulvetider. Tja, det er ikke rare venner, men så er han ikke rar selv heller. Eller det er vel kanskje det han helst er.

Han får en egen følelse når han ser denne vennen. En behagelig følelse. En beroligende, slik følelse for gode venner virker, når man får se dem igjen.

For å være ærlig, denne såkalte vennen, det er bare et bord. Et bord i verandaen. Et bord som fikk en spiker for lite i den ene enden. Slik at det etterhvert har begynt å sprike litt. Særlig når det er tørt og pent vær, da vrir det seg mye. Så retter det seg ut igjen når det regner.

Det gjør vel ingenting. Den irriterer ikke ham slik den tydeligvis må irritere kona hans. Maken til mas. Han mistenker at kona hans vil ta livet av denne vennen en dag, med en spiker.

Når blikket hans fanger bordet, kjenner han det igjen, han får som sagt en god følelse. Det er helst om morgenen han sitter her, da med et kaffekrus og en røyk. Utpå dagen kan han gjerne ta seg i det å savne denne bordbiten.

Hustruen forstår visst ikke hvor nyttig denne vennen kan være. Han kan nemlig bare kaste et blikk på den så ser han med en gang om det regner, eller om det er fint vær.

Kvinnfolk er rare!

Oddmund Oljearbeider

Det var på den tiden da vi fant og utforsket den etterhvert så berømte Gullblokken. Vi reiste over flyplassen ved Bergen.

Det ble ofte litt venting på helikopteret her, men det var ikke så farlig. Det var mye å se på, flytrafikken, utstillinger og mennesker.

Vi fikk også gjerne litt å spise mens vi ventet, dessuten var det en stund siden vi hadde sett hverandre. Vi hadde mye å snakke om. Så tiden gikk.

Men hvis tåken lå tett, ble det gjerne til å vandre litt rundt, vi begynte så smått å kjede oss. På en slik

vandring kom Oddmund forbi en kiosk der det var utstilt små dukker, dukker i flyvertinneuniformer. En slags suvernirer antageligvis. Oddmund ba fruene bak disken om å få se på den ene av disse dukkene.

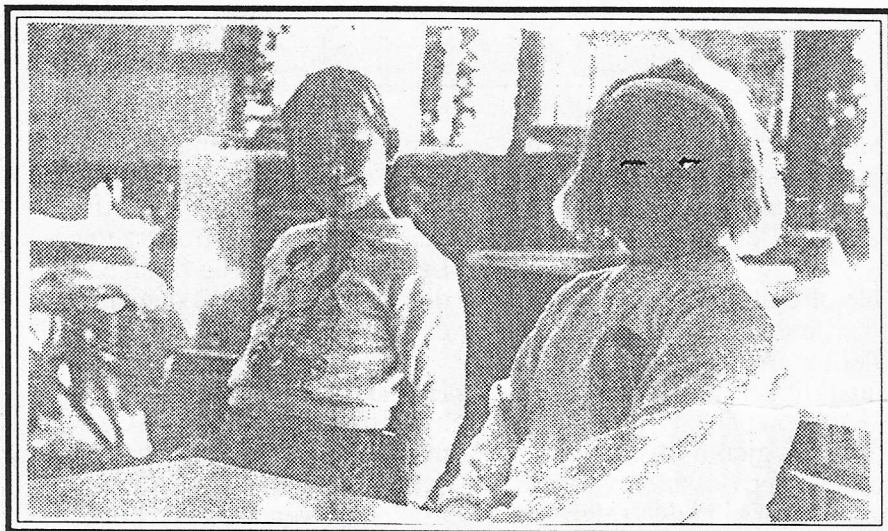
Han skal vel ha den med seg hjem til barna, tenkte vi. Oddmund studerte vel og lenge på denne lille vakre flyvertinnen, snudde og vendte, kikket over og kikket under. Hmm, han er tydeligvis kvalitetsbevisst, vi var virkelig imponerte.

Helt til han utbrøt: "Hvordan er det man blåser opp denne, da?"

Øyas Altmuligmann

Snekring, Muring, Maling, Sveising, Hylteeltersyn, Gjerdemontering, Båtskyss, Traktorskyss, Mooring, Trefelling, Bryggemontering. Kort sagt alt mulig til rimelige priser. Kjører lastebil til Oslo 1- 2 ganger i uka. Har ekstra kapasitet til f. eks. jolle, møbler eller materialer. Laster inntil 7 tonn, eller 25m³.
Telefon Tangen: 881 34.
Mobiltlf.: 094-59261.
Takk for i sommer, på gjensyn.

Hilsen Svein Pedersen

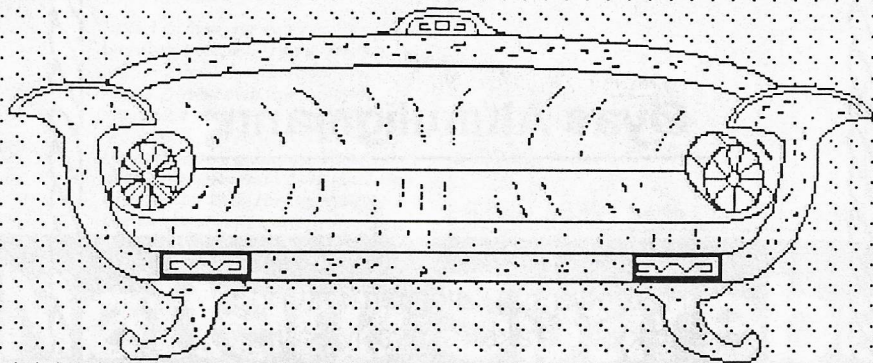

Skolen har begynt igjen

I år med to nye førsteklasinger: lille frøken Ida Wåg og unge herr Odd Arne Torgersen. De er begge fulle av optimisme og forventninger. Vi håper de ikke blir skuffet. Livet kan arte seg utrolig bra innimellom. Særlig hvis man vokser opp på Veierland. I år er det forresten 17 elever her ute. Vi beklager den dårlige bildekvaliteten.

Møbeltapetsering

Jeg stopper opp og trekker om møbler
Ring Kari-Anne, tlf.: 88 014 eller 85 896

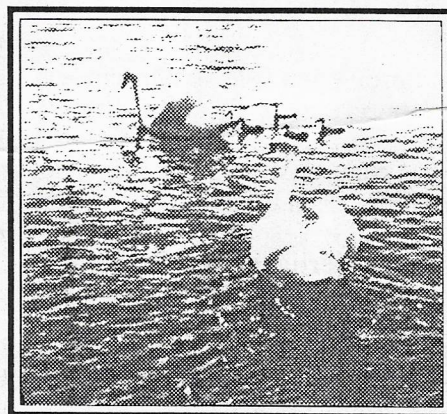

PUBERTETEN ER
NÅR FORELDRENE
BEGYNNER Å
LAGE BRÅK

Stjålet fra Saaby Christensen/Haraldsen's bok Graffiti.

Svanene på Jutodden

Fra Harald Christensen har vi mottatt to fine bilder av svanene på Jutodden. Vi har fått med ett.

Svanene som hekker på en av holmene inn mot Tenvik fikk i år 5 unger. Svanene ved Tenvik er knoppsvaner, en art som er lite sky og faktisk er lette å få til å "spise av hånden". Knoppen over nebbet har gitt svanen navn og er et godt kjennetegn. I Norge hekker denne store fuglen først og fremst på Øst- og Sørlandet. Det har dessuten vært en markant økning i antall individer, i alle fall i Oslofjord-området.

I vinterhalvåret er det blitt vanlig med en svaneflokk på Tenvik. Det kan være opptil 10 - 15 svaner i flokken som ligger og tigger mat. Fergeførerne forsyner dem fra sekker med tørt brød de har til formålet.

Den eneste svaneart som kan forveksles med knoppsvanen er den mye mer skjeldne sangsvanen. Det skal imidlertid ikke mye kunnskap til for å skille artene.

Er fuglene i luften kan du høre forskjell. Knoppsvanen har kraftig vingesus. Det har ikke sangsvanen. Er fuglene på vannet ser du en tydelig forskjell i holdning. Sangsvanen svømmer med halsen nesten rett opp og ned, mens knoppsvanens hals danner en tydelig "S". Og har du glemt alt annet så se etter knoppen over nebbet.